

stærk Modstand fra Kongens Side. Men det ærede Medlem, som er Ordfører for Forslagsstillerne, har i sin Begrundelse af Forslaget i Dag ganske sluttet sig til den Tanke, jeg henstillede, da dette Forslag var til Behandling i Fjor, at man skulde søge at komme et Skridt fremad paa denne Bane, saa at man f. Eks. vedtog en Bestemmelse om, at naar en Mand blev dekoreret eller fik en Titel, saa skulde det offentliggøres, hvilken fortjenstfuld Handling han havde udført, og som var Grunden til, at han nu blev udmærket paa denne Maade. Jeg tillod mig ogsaa i Fjor at pege paa — og hertil sluttede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sig i Dag —, at man til Dels kunde komme Ordens- og Dekorationsvæsenet til Livs derved, at man vedtog en Lovbestemmelse om, at ingen Embedsmand, særlig ingen Officer, f. Eks. maatte modtage nogen udenlandsk Orden, helst heller ikke nogen indenlandsk Orden, og at man i alt Fald bestemte, at Dommere, som skulde være uafhængige i enhver Henseende i deres Kald og i deres Udøvelse af Lovens Bestemmelser, ikke kunde modtage Dekorationer. Gennemførelsen af saadanne Bestemmelser, altsaa en delvis Gennemførelse af det forelagte Lovforslag, har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Dag erklæret, at han og hans Parti vil være med til at arbejde paa og stemme for; og det maa da blive med saadanne Bestemmelser, at Udvalget kommer til at beskæftige sig, og saa f. Eks. med en saadan Bestemmelse, som at Rigsdagsmænd ikke maa dekoreres, eller at en Rigsdagsmand, som af Regeringen modtog en Dekoration, som blev udnævnt til Ridder eller fik en Titel skulde stille sig til Valg igen — en ganske naturlig og rimelig Bestemmelse, som man har i flere Lande. Men Gennemførelsen af denne og de af mig før nævnte og lignende Bestemmelser kan meget godt forenes med, at Kongen, naturligvis med den i Loven dragne Indskrænkning, kan udøve det kongelige Prærogativ: Uddeling af Ordener, som nu tilkommer ham, og det ærede Medlem har ganske sikkert intet som helst at støtte den Tanke paa, at Kong Frederik VIII skulde ville nægte at stadfæste et Lovforslag, der tilsigtede at gennemføre saadanne Bestemmelser, naar det var vedtaget af Rigsdagen og tiltraadt af Ministrene. Ansvaret for, at saadanne Bestemmelser ikke gennemføres, kommer derfor til at paahvile, ikke Kongen, men derimod Regeringen og Flertallet i dette Ting.

Emil Petersen: Jeg tror, at mange ærede Medlemmer i dette Ting have en stærk Følelse af det ønskelige i, at Forholdene vare saaledes, at et Lovforslag som det, vi her behandle, havde Udsigt til at kunne føres igennem Rigsdagens Ting. Imidlertid, saaledes ere Forholdene ikke. Det vare de ikke i Fjor, og jeg tror heller ikke, Forholdene ere saadanne i Aar, at der kommer noget videre praktisk Resultat ud af dette Forslag. Jeg skal derfor heller ikke udførligt gaa ind paa Forslagets forskellige Enkeltheder, ihvorvel der dog maaske kunde være Grund til at skelne noget mellem de forskellige Benævnelser, som staa i Overskriften til Forslaget: Adel, Titler, Ordener og Rang; thi det er ikke eet Begreb.

Men da jeg tror, at vi ikke heller i Aar faa noget praktisk Resultat ud af et Arbejde i et Udvalg, saa vil jeg gerne henstille til den højtærede Regering, om ikke der ad administrativ Vej kunde gøres noget for, at ikke Ordensvæsenet og Titelvæsenet skal blive til Ordensvæsen og Titelvæsen. I saa Henseende har jeg tænkt, om ikke det var muligt for Regeringen at foranledige, at hver Gang en Person fik en Orden eller Titel, det da blev offentlig kundgjort, hvorfor han fik denne Titel og denne Orden. Endvidere antager jeg, at Regeringen har Indflydelse paa, hvorvidt nogen faar tildelt en Titel med „Hof“ foran, som Hofvinhandler, Hofleverandør, Hofskomager, Hofligkistesnedker, eller hvad det nu kan være. For saa vidt Regeringen har Indflydelse paa dette, vil jeg henstille, at det da blev indskrænket saa meget som muligt at uddele disse Titler med „Hof“ foran. Thi naar der staa i Grundloven, at al til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet, er jeg ikke ganske sikker paa, at det ikke er en Forret eller i hvert Fald en Hjælp i Konkurrencen for den, som har en saadan Titel, og at han ikke derved kan faa et Forspring for sine Konkurrenter. Naar der til en By kommer et Menneske, som er ukendt der, og gaar forbi Butikker, der kunne reklamere med saadanne fine Navne med „Hof“ foran, kan det gerne være, han siger som saa: Lad mig gaa derind; der er jeg sikker paa at faa de bedste Sager og den mest reelle Behandling, for det er jo en Hofvinhandler eller en Hofskomager eller lignende. Endvidere vilde jeg gerne henstille til Regeringen at have sin Opmærksomhed henvendt paa Muligheden af at forberede Fremsættelsen af et Regerings-